

Ante Župić
Sandra Grilec
Maro Ogresta
Martina Kalac
Davor Markeš
Miljenka Dedić
Sanja Neveščanin
Marina Meter
Sanja Meštrović
Ivana Cigrovski
Marin Mlačić
Marija Vučurević
Ivan Bojić
Kristina Hadžić
Danijela Nikolić
Fran Župić

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB

Naš broj: PZZ-1
Zagreb, 03.07.2009.
posl.br. St-257/07 - lh0

TRGOVAČKI SUD 7
U ZAGREBU
PRIMLJENO

03 -07- 2009

poštom — neposredno
u primj. priloga
pristojba

PREDMET: Stečajni postupak nad dužnikom PZZ-Inženjering d.o.o. u stečaju

PODNEŠAK VJEROVNICA

1 x
punomoć u spisu

Vjerovnik Davor Blažević ovime dostavlja presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-3154/08 od 15.04.2009. godine, kojom je utvrđena osnovanom njegova tražbina u iznosu od 9.180,00 kn, kao tražbina vjerovnika prvog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad PZZ-Inženjering d.o.o. u stečaju. Protiv cit. presude stečajni upravitelj nije podnosio žalbu.

DOKAZ:

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-3154/08 od 15.04.2009. godine
- uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-3154/08

Slijedom navedenog vjerovnik potražuje ispravak tablice ispitanih tražbina u skladu s izrekom cit. presude.

DAVOR BLAŽEVIĆ
kojeg zastupa:

ŽUPIĆ & PARTNERI
Odvjetničko društvo
Odvjetnik
MARO OGRESTA

ŽUPIC & PARTNERI
odvjetnici



16-06-2009

primljeno

XXVII-P-3154/2008 - 1hD-11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Ružici Omazić u pravnoj stvari tužitelja DAVOR BLAŽEVIĆ, Zagreb, M. Tartaglie 14, kojega zastupa punomoćnik Maro Ogresta, odvjetnik u Odvjetničkom uredu Župić & partneri, iz Zagreba, Budmanijeva 1, protiv tuženika PZZ-INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11f, kojega zastupa stečajni upravitelj Eduard Mišević, Zagreb, Babonićeva 49, radi 3.309,68 kn, dana 31. ožujka 2009. god. zaključio je glavnu raspravu u nazočnosti punomoćnika tužitelja Maro Ogresta, odvjetnik i odsutnosti tuženika, a na ročištu za objavu presude dana 15. travnja 2009. god.

presudio je

I. Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja u iznosu od 9.180,00 kn, kao tražbina vjerovnika prvog višeg isplatnog reda u stečajnim postupkom nad tuženikom PZZ-INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11F.

II. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 2.058,75 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu Općinskom sudu u Zagrebu radi isplate razlike isplaćene plaće i plaće koja mu je trebala biti isplaćena prema čl. 180. Kolektivnog ugovora u razdoblju od 1. siječnja 2006.g. do 30. rujna 2006.g. u ukupnom iznosu od 3.309,68 kn sa pripadajućom zateznom kamatom od dospijeca svakog mjesečnog iznosa do isplate.

U obrazloženju tužbe navodi da je tužitelj zaposlen kod tuženika na radnom mjestu inženjer za projektiranje i nadzor i da je temelje kolektivnog ugovora tuženik bio dužan bez promjene kolektivnog ugovora uskladiti cijenu sata rada sa rastom bruto domaćeg proizvoda što je i učinio za 2005. god., ali ne i za 2006. god. zbog čega potražuje razliku isplaćene plaće za iznos rasta bruto domaćeg proizvoda koji je iznosio 4,3 %.

tužitelj je uz tužbu priložio Ugovor o radu, kolektivni ugovor od 24. studenog 2003. god. uz prilog 1 i 2, sporazum od 18. travnja 2005. god., obavijest Državnog zavoda za statistiku o bruto nacionalnom dohotku, obračune plaće za period od siječnja do listopada 2006. god., rješenje o plaći radnika broj: R-12/3-g od 06. rujna 2006. god.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da je prema čl. 180. Kolektivnog ugovora poslodavac dužan usklađivati cijenu sata rada s porastom BND, ali da državni zavod za statistiku ne iskazuje podatak vezan za BND i da stoga nije poznat poslodavcu zbog čega nema pokazatelja prema kojem bi proveo usklađenje cijene sata rada. Nadalje ističe da je

tuženik u 2005. god. poslovao sa gubitkom koji nije saniran i da bi stoga svako povećanja plaće u 2006. i idućim godina predstavljalo za društvo još veći gubitak i neposredno bi ugrozilo opstojnost samog društva. Stoga se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu.

Uz odgovor na tužbu izvješće o poslovanju za 2005. god. uz priloge.

Tužitelj je očitujući se na navode iz odgovora na tužbu naveo da u skladu s odredbom čl. 319. ZOO/05 treba tumačiti odredbu čl. 180. Kolektivnog ugovora i da se povećanje vrši prema porastu bruto porastu domaćeg proizvoda što proizlazi iz činjenice da je sklopljen sporazum od 18. travnja 2005. god., a da navod tuženika o iskazanom gubitku za 2005. god. tužitelj shvaća kao priznanje osnove i visine tužbenog zahtjeva i isticanje da samo nije u mogućnosti isplatiti mu ono što mu pripada po kolektivnom ugovoru.

Tijekom postupka nad tuženikom je otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda St-257/07 od 31. ožujka 2008.g., pa je Općinski sud u Zagrebu utvrdio prekid postupka i oglasio se stvarno nenadležnim, te je nakon pravomoćnosti tog rješenja broj Pr-2458/06-24 od 13. svibnja 2008.g. predmet ustupio ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom na daljnji postupak.

U nastavljenom postupku pred ovim sudom tužitelj je pozvan rješenjem od 1. listopada 2008.g. da dopuni tužbu i navede činjenice da li je tražbinu koja je predmet spora prijavio u stečaju, te ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu da postavi tužbeni zahtjev u skladu sa čl. 180. st. 1. Stečajnog Zakona i čl. 187. ZPP-a.

Tužitelj je podneskom od 9. listopada 2008.g. izvijestio sud da je prijavio tražbinu stečajnom upravitelju i to glavicu s zateznim kamatama od dospelja do dana otvaranja stečaja, da je tražbina osporena pa je postavio deklaratorni tužbeni zahtjev i predlaže da se utvrdi da je osnovana tražbina u iznosu 7.350,00 kn kao tražbina višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad tuženikom. Uz podnesak je podnio prijavu tražbine, izvadak iz rješenja St-257/07 od 31. ožujka 2008. god., obavijest Državnog zavoda za statistiku od 15. veljače 2008. god.

Na ročištu održanom 31. ožujka 2009.g. tužitelj je povišio tužbeni zahtjev na iznos 9.180,00 kn koji je prijavio u stečaju i koji je osporen te je istakao da se razlika odnosi na troškove parničnog postupka u iznosu 1.830,00 kn koje je prijavio u stečajnom postupku.

Tuženik se nije protivio preinaci tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva na iznos koji je prijavljen i osporen u stečaju nad tuženikom, pa sud nije donosio posebno rješenje kojim se dopušta preinaka tužbe (čl. 190. st. 3. ZPP-a). Ostao je kod već iznesenih razloga osporavanja pravne osnove potraživanja, dok nije osporio samo visinu tražbine i obračun sačinjen po tužitelju.

Sud je proveo dokaze uvidom u isprave koje su stranke podnijele. Druge dokaze stranke nisu predlagale.

Među strankama nije sporno da je tužitelj bio radnik tuženika i u spornom periodu 2006.g. Nesporno je da je tuženik potpisnik kolektivnog ugovora od 24. studenog 2003.g.

Sporno je da li je tuženiku isplaćena plaća u razdoblju od 1. siječnja do 30. rujna 2006.g. u skladu s ugovorom o radu i Kolektivnim ugovorom.

Odredbom čl. 81. Zakona o radu propisano je da poslodavac kojeg obvezuje kolektivni ugovor ne smije radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu manjem od iznosa određenog kolektivnim ugovorom.

Prema čl. 180. Kolektivnog ugovora cijena sata rada utvrđena Prilogom 1 usklađivat će se, bez promjene Kolektivnog ugovora, sa stopom rasta BND Republike Hrvatske.

Tuženik ne osporava tvrdnje tužitelja da je tuženik za 2005.g. uskladio cijenu sata rada sa stopom rasta bruto domaćeg proizvoda na što upućuje i sporazum od 18. travnja 2005.g. Uvidom u sporazum od 18. travnja 2005.g. utvrđeno je da se cijena sata rada utvrđena Prilogom 1 i Prilogom 2. kolektivnog ugovora povećava za 5,5% čime su konzumirana sva prava iz čl. 180. kolektivnog ugovora. Uvidom u rješenje o plaći radnika Broj :R-12/3-g od 6. rujna 2006.g. utvrđeno je da je tuženik izdao tužitelju rješenje o plaći s izraženom ukupnom cijenom sata rada (što je bio dužan prema točki 9. Ugovora o radu - list 5 do 6 spisa) s tim da će se rješenje primjenjivati od 1. listopada 2006, g., a u obrazloženju se poziva da je doneseno u skladu sa Ugovorom o radu, čl. 180. Kolektivnog ugovora i sporazumom br. 652/05 od 18. travnja 2005. god.

Dakle, tuženik je nesporno izvršio usklađenje plaće tužitelja prije i poslije spornog razdoblja na koje se odnosi tužba.

Tuženik kao razlog osporavanja usklađenja plaće u spornom periodu navodi da državni zavod za statistiku ne raspolaže podacima o BND pa da stoga nema pokazatelja prema kojim bi se vršilo usklađenje te da je tijekom 2005.g. poslovao s gubitkom pa da je neosnovano svako povećanje plaće u 2006.g. i idućim godinama.

Člankom 180 Kolektivnog ugovora dogovoreno je da se usklađenje sata rada vrši sa stopom rasta BND RH. Iz obavijesti Državnog zavoda za statistiku od 6. studenog 2006. i 15. veljače 2008.g. (list 14 i 95 spisa) proizlazi da je do 1990.g. pratio narodni dohodak i da još ne obračunava BND te da je mišljenja da su za postupak potrebni podaci o stopi rasta BDP-a, koji za 2006.g. iznosi 4,8% i da se radi o privremenom podatku. Kako se u sporazumu od 18. travnja 2005.g. tuženik pozvao na usklađenje cijene sata rada s odredbom čl. 180 kolektivnog ugovora, kao i u rješenju o plaći radnika od 6. rujna 2006.g. to je neosnovana tvrdnja tuženika da mu nije poznat pokazatelj prema kojem bi proveo usklađenje, pri čemu je sud imao u vidu odredbu čl. 319. st. 2. ZOO/2005 i obavijesti Državnog zavoda za statistiku pa se BDP može tumačiti kao BND.

Uvidom u izvješće o poslovanju tuženika za 2005.g. utvrđeno je da je tuženik doista poslovao sa gubitkom i da je po računu dobiti i gubitka iskazan gubitak od 24.452.952,85 kn (list 47). Međutim, ta činjenica nije relevantna obzirom da je tuženik izdao rješenje o plaći tuženika 6. rujna 2006.g. kojim je izvršio uvećanje plaće za 5,5% pozivajući se na čl. 180 Kolektivnog ugovora i sporazum od 18. travnja 2005.g.

Dakle tuženiku su bili poznati pokazatelji za usklađenje plaće, koje je prema čl. 180. st. 2. Kolektivnog ugovora bio dužan vršiti najmanje jedanput godišnje i to početkom godine, a usklađenje je unatoč iskazanom gubitku ipak izvršio rješenjem od 6. rujna 2006.z. za period od 1. listopada 2006.g. pa doista nisu postojali razlozi da se usklađenje ne izvrši i za period od 1. siječnja do 30. rujna 2006.g.

Kako tuženik nije osporio visinu obračuna razlike plaće kao niti zateznih kamata od dana dospijeca do dana otvaranja stečaja sačinjenom po tužitelju, to je za utvrđenje tražbine u iznosu od 7.350,00 kn tužbeni zahtjev osnovan.

U odnosu na prijavu tražbine s osnova parničnog troška do dana otvaranja stečaja nad tuženikom koji je tuženik za zastupanja po odvjetniku i to za poduzete radnje sastava tužbe, očitovanja na odgovor na tužbu i zastupanje na ročištu 3. srpnja 2007.g. prijavio u iznosu 1.830,00 kn, a stečajni upravitelj osporio utvrđeno je slijedeće.

Tuženik je osporio samo osnovu a nije osporio visinu tražbine s osnova troška spora do dana otvaranja stečaja, pa kako je tužitelj uspio u sporu u cijelosti to je osnovano i utvrđenje postojanja tražbine u iznosu od 1.830,00 kn jer prema čl. 70. st. 1. za taj iznos troška tužitelj

ima status stečajnog vjerovnika, i spada u tražbinu iz čl 71., a nakon otvaranja stečaja glede troškova sudskog spora ima status vjerovnika stečajne mase (čl, 86. Stečajnog zakona).

Zbog navedenog je odlučeno kao u točki I izreke.

Odluka o troškovima spora koji su nastali nakon otvaranja stečaja temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a, a o visini troška odlučeno je u skladu s čl. 155. ZPP-a.

Tužitelju, koji je u cijelosti uspio u sporu, priznat je kao potreban trošak zastupanja po odvjetniku koji je odmjerjen u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 91/04., 37/05. i 59/07.) i odnosi se na sastav podneska od 09.10.2008. god u iznosu 750,00 kn (Tbr. 8/1 i 7/1), zastupanje na ročištu 18.12.2008. god. u iznosu 187,00 kn (Tbr. 9/5 i 7/1), zastupanje na ročištu 31.03.2009. god. u iznosu 750,00 kn (Tbr. 9/1 i 7/1) i PDV u iznosu 371,25 kn (Tbr. 42), tako da sveukupni trošak iznosi 2.058,75 kn, kako je odlučeno u točki II izreke.

U Zagrebu, 15. travnja 2009.godine

S u d a c :

Ružica Omazić, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik
Ksenija Nol

Kne K.



UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude – rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od primitka presude - rješenja, a predaje se ovom sudu u 2 primjerka za Sud i po 1 primjerak za svaku protivnu stranku.